

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 117), התשע"ד–2014

[מס' כ/529; "דברי הכנסת", חוב' י"ט, עמ' ; נספחות].

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)

היו"ר אורי מקלב:

ברשותך, נעבור להצעת החוק הבאה, שהיא הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 117), התשע"ד–2014, גם כן לקריאה שנייה וקריאה שלישית, ואתה מוכן ומזומן להציג את הצעת החוק הזו.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

אדוני היושב-ראש, בשם ועדת החוקה חוק ומשפט, אני מתכבד להביא בפניכם את הצעת החוק שהוגשה על-ידי חברת הכנסת איילת שקד, ומבקשים בה להחמיר את העונש הקבוע בצד העבירות המנויות היום בסעיף 494 לחוק העונשין. סעיף 494(א) קובע עונש של שלושה חודשי מאסר על פלישה לשטח חקלאי ללא זכות שבדין או על גרימת פלישה של חיה כאמור. סעיף 494(ב) קובע כי עונש של חודש מאסר על הבעלים או המחזיק של בהמה שפלשה לשטח חקלאי וגרמה בו נזק, אם הוא לא נקט אמצעים סבירים כדי למנוע את הכניסה.

כפי ששמענו בוועדה, קיימת תופעה בעייתית של פלישה לשטחים חקלאיים פרטיים, אך כיום אין אכיפה מספקת בתחום זה, שכן משטרת ישראל, ככלל, לא מטפלת בעבירות מסוג חטא. לפיכך, במטרה לסייע במיגור התופעה, להגן על ענף החקלאות ולבטא את החומרה שרואה המחוקק בעבירה זו, מוצע להחמיר את העונש הקבוע בצדה, וכן לשנות את דרגת העבירה שבסעיף קטן (א) מחטא לעוון.

מוצע כי על פלישה של אדם או גרימה לפלישה של חיה לשטח חקלאי כאמור יוטלו שישה חודשי מאסר או קנס שגובהו 29,200 שקלים חדשים, כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק, ועל פלישת בהמה שבעליה לא נקט אמצעי זהירות למניעת פלישתה כאמור יוטלו שלושה חודשי מאסר או קנס כאמור. בשני המקרים, הקנס המוצע הוא בערך כפול מהקנס שניתן להטיל לפי החוק כיום.

הצעת החוק מוגשת ללא הסתייגויות, ואני קורא לכנסת להצביע ולאשר אותה בקריאה השנייה ובקריאה השלישית בנוסח אשר אישרה הוועדה.

אני רוצה להודות למנהלת הוועדה, ליועצות המשפטיות שטיפלו בחוק, ואני מבקש להצביע

בעד.

היו"ר אורי מקלב:

תודה רבה, אדוני, יושב-ראש הוועדה.

אנחנו, אם כך, נעבור להצבעה כפי נוסח הוועדה לקריאה שנייה. הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 117), התשע"ד-2014. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? בבקשה, חברים.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

טוב, תצרף אותי.

הצבעה מס' 24

בעד סעיף 1 – 21

נגד – 1

נמנעים – אין

היו"ר אורי מקלב:

בעד – 22, בצירופו של חבר הכנסת דוד רותם, יושב-ראש הוועדה. מתנגד אחד ונמנע אחד. לפיכך, אושרה בקריאה שנייה, ואנחנו נעבור להצבעה בקריאה שלישית, בבקשה. מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

קריאה:

יש בקשות דיבור.

ג'מאל זחאלקה (בל"ד):

יש בקשות דיבור.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

מי ביקש דיבור?

ג'מאל זחאלקה (בל"ד):

--- אני ביקשתי ---

הי"ר אורי מקלב:

בסדר, בסדר, ניתן לכם עכשיו רשות דיבור.

דוד רותם (יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט):

לא כתוב אצלי.

קריאה:

--- אדוני היושב-ראש ---

הצבעה מס' 25

בעד החוק – 21

נגד – 3

נמנעים – אין

הי"ר אורי מקלב:

--- בעד ---

יריב לוין (הליכוד ביתנו):

--- אדוני היושב-ראש, אני מציע לבטל את ההצבעה ---

הי"ר אורי מקלב:

אנחנו נתקן. במקום זה, אדוני המזכיר, מה אתה מציע?

אילן גילאון (מרצ):

--- מציע לבטל את ההצבעות ---

היו"ר אורי מקלב:

אני יכול לבטל עכשיו? אין לי בעיה. אם מסכימים. אם אני אתן לכם עכשיו - - -

אילן גילאון (מרצ):

אדוני היושב-ראש - - -

קריאות:

- - -

היו"ר אורי מקלב:

אוקיי. היה כאן איזה חוסר בהירות בקשר לבקשות דיבור, לא נאמר. נאמר שאין הסתייגויות וגם אין בקשות דיבור. לפי הצעתנו של יושב-ראש הקואליציה, אתה מציע לבטל את ההצבעות ולתת רשות דיבור.

בבקשה, ראשון – מי הראשון שיש לו רשות דיבור?

עיסאווי פריג' (מרצ):

אני - - -

היו"ר אורי מקלב:

אתם כולכם רוצים לדבר?

קריאות:

- - -

היו"ר אורי מקלב:

בסדר, בסדר, לא קרה – לפי הצעתנו של יושב-ראש הקואליציה, נבטל את ההצבעה וניתן רשות דיבור.

בבקשה, אני מציע שאתה, אדוני, אחרי זה נעבור להצבעה. אתה יכול לרדת מהדוכן. ואנחנו – יפה, מכיוון שהיו כאן דיבורים שכאלה שמוותרים, אני מבקש לתת את רשות הדיבור. ראשון הדוברים, חברת הכנסת זהבה גלאון – לא נמצאת, חבר הכנסת אילן גילאון, אתה מעוניין לדבר?

אילן גילאון (מרצ):

לא.

היו"ר אורי מקלב:

לא. חבר הכנסת ניצן הורוביץ? לא. חברת הכנסת מיכל רוזין?

תמר זנדברג (מרצ):

לא - - -

היו"ר אורי מקלב:

לא נמצאת. חבר הכנסת עיסאווי פריג', בבקשה.

אתם מוותרים כולכם על רשות דיבור? תמר?

קריאה:

עיסאווי.

היו"ר אורי מקלב:

עיסאווי, בבקשה. עיסאווי ידבר.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אדוני היושב-ראש, חברים, מכובדי השרים – אני לא רואה שרים, אבל אני מתאר לעצמי שהם נמצאים.

קריאה:

עיסאווי פריג' (מרצ):

אה, השר שם, גלעד.

דיברנו על עריצות ודיקטטורה? עכשיו, מרוב הבלגן, אילן, אני הבנתי שלחצת בעד, לא?

אילן גילאון (מרצ):

עיסאווי פריג' (מרצ):

אתה רואה?

אילן גילאון (מרצ):

--- אני בעד, בעד סיפוח ---

עיסאווי פריג' (מרצ):

שזו שיטת הצעות החוק: תאכל כמה וקח כמה שאתה רוצה. והבלבול הזה גורם לחוק

משילות ---

אילן גילאון (מרצ):

עיסאווי פריג' (מרצ):

כן.

הי"ר אורי מקלב:

סליחה שנייה. אנחנו ביטלנו את ההצבעה, אבל מה שהיה כאן, בכל אופן, דיברו שרק עיסאווי ידבר והוא לא היה באותו זמן. לכן, ראינו שאף אחד לא מדבר - - -

עיסאווי פריג' (מרצ):

אני הייתי, אדוני היושב-ראש.

הי"ר אורי מקלב:

כן, אז לא ראו, לא ראו כאן. בסדר.

עיסאווי פריג' (מרצ):

חברים, לא נורא, יש לנו - - -

אילן גילאון (מרצ):

- - -

הי"ר אורי מקלב:

ביטלנו את ההצבעה. לא קרה שום דבר ואני אתן לך מההתחלה חמש דקות.

עיסאווי פריג' (מרצ):

לא נורא. יש לנו את ההזדמנות לתקן את עצמנו. חברים, מונחת כאן הצעת חוק בשרשרת הצעות החוק ההזויות שהיו אי-פעם בכנסת ישראל. אבל המפץ הגדול ששמענו כאן, שקדם לו מפץ קטן בחדרי חדרים, מביא לנו תוצאה של כיפוף ידיים וכל חוק שמונח כאן, צריך להצביע בעדו. אם לא – יהיה לנו מפץ קטן. ואם זה לא מתאים – יהיה מפץ גדול. זה מה שהבית היהודי עושה, והוא מצליח. כיפוף הידיים שאנחנו עדים לו בכנסת הזו, דבר שלא היה כמוהו בעבר.

עכשיו מונחת בפנינו הצעת חוק, חברים, שלא מדובר על חיה דו-רגלית, כמו שבעבר הזכירו את זה; עכשיו הגענו לחיה עם ארבע רגליים, שגם אותה צריך להעניש. החברה מהבית היהודי לא מסתפקים והתיאבון שלהם לא נגמר, אין לו גבול: זו ההזדמנות שלנו, אנחנו נמצאים בקואליציה, יעשו מה שאנחנו רוצים, נמשיך לאיים עליהם במפץ.

אז עכשיו יש לנו את חוק הכניסה לשטח חקלאי. כניסה לשטח חקלאי. איך אני אביא חוקים נגד הערבים? נגד האוכלוסייה הפלסטינית? אני צריך למצוא להם שמות. שמות משונים ושמות אחרים. ועכשיו מצאתי לנכון – נקרא לחוק: חיה בשטח חקלאי, החמרת ענישה.

בואו עכשיו, שהמוח יחשוב, ומה הבא בתור? עכשיו אנחנו מדברים על חיה שבעליה לא אפשר לה, ומה נעשה עם חיה שהיא לא ממושמעת? איזו הצעת חוק נמצא לה? עכשיו מצאנו, הצעת חוק של חברת הכנסת שקד.

מרב הצעות חוק של חברת הכנסת שקד, אנחנו מתקשים למצוא איזה חוק הוא הזוי יותר מהשני. עכשיו, אנחנו משתמשים בהצעת חוק שהיא צריכה להיכנס לרזומה של הבית היהודי ולרזומה של חברת הכנסת שקד: אני הענשתי והכפלתי את העונש על החיות. וואלה, מגיע לך תואר שני. עכשיו קדנציה ראשונה והרזומה מתחיל להתעשר ומתחיל להיות.

חברים, יש גבול לכל תעלול. הצעת חוק הזויה ובלתי הגיונית. אין לכם גבול. התיאבון שלכם, בבית היהודי ונספחיו, אין לו גבול. אתם עוברים את גבול החשיבה וגבול התיאבון. וכל זה בשיטת כיפוף הידיים הבלתי מתקבלת. אני קורא לחברים, החברים השפויים, החברים שמקומם הטבעי לא שם: בואו, להחזיק את עצמם לדקה.

ועכשיו, איזה סוגי חיות יש לנו? יש לנו כבשים, יש לנו פרות. איזה סוגי חיות? יש לנו כל מיני חיות.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

גמלים, גמלים.

עיסאווי פריג' (מרצ):

גמלים יש לנו.

עכשיו, למה אני צריך בהצעת החוק לאחד את הקנס עבור כל החיות? זה לא הגון, זה לא פייר. אז אני פונה מכאן לחברת הכנסת שקד וחבריה, בואו נעשה מדרג: כבש – קנס 10,000. זה לא הגון, פרה וכבש וגמל אותו דבר. באמת, זה לא הגון. אנחנו נותנים לזה, שוברים סטיגמות.

גמל זה דבר נדיר, יותר יקר – בואו נעלה את זה – איך?

אילן גילאון (מרצ):

הארנבות, זה הסכנה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

הארנבות. אבל הגודל שלהן קטן, אז אנחנו צריכים הקנס בהתאם.

אילן גילאון (מרצ):

ממזרות אלה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אז בואו תהיו – שהחלומות והפנטזיות שלכם, נשים להם גבול: ארנב – 5,000; כבש – 10; פרה – 20; גמל – ניתן לו 30. למה לעשות חוק גלובלי, להכניס את כל החיות בשק אחד?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

נא לסיים.

באסל גטאס (בל"ד):

אין לכם גבול. הבית הזה היום, בהצעות האי-אמון, עשו מזה בדיחה – שדיברו על המפץ הגדול בכדי לחכות לתוצאות המפץ הקטן שהיה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה.

באסל גטאס (בל"ד):

אז הבדיחה הזו, אין לה גבול. הבית היהודי עושה מהבית הזה בדיחה. הצעות החוק האלו שאתם מגישים עושות מהבית הזה בדיחה, בדיחה, בדיחה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה.

באסל גטאס (בל"ד):

והחברים, והח"כים שמצביעים בעדן צריכים לחשוב פעמיים לפני שהם עושים את זה. די לכל תעלול. תודה, אדוני היושב-ראש.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה, חבר הכנסת פריג'. חברת הכנסת זנדברג רוצה לדבר? מבטלת. חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה, בבקשה. לאחריו רשומים חברת הכנסת חנין זועבי וחבר הכנסת באסל גטאס.

מסעוד גנאים (רע"ם-תע"ל-מד"ע):

אני?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

לא, לא. באסל גטאס גם, כן.

ג'מאל זחאלקה (בל"ד):

הוא באמצע.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

לא, רק אתה. אז אחרון הדוברים, חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה, בבקשה.

מסעוד גנאים (רע"ם-תע"ל-מד"ע):

למה?

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אתה לא רשום. רשומים חנין זועבי ובאסל גטאס, אם ירצו, ידברו. בבקשה, אדוני, חמש דקות.

ג'מאל זחאלקה (בל"ד):

מכובדי היושב-ראש, החוק שמונח בפנינו מעלה שאלות הקשורות בתיאוריה של ענישה והרתעה, של קולוניאליזם ועזה שחורה, ושל עד כמה הזויה יכולה להיות החקיקה של מטורפי הימין. ראשית, אנחנו עדים למבול של הצעות חוק שעושים בהן מלאכה קלה: לוקחים את ספר החוקים, יש שישה חודשים, מכפילים בשניים – שישה חודשים; יש שלוש שנים, מכפילים בשניים, שש שנים; יש 10,000 שקל עונש, מכפילים פי-שניים או פי-שלושה, 20,000 או 30,000. זה הכול. זה כל העבודה של החקיקה, והנה לכם חוק חדש לחבר כנסת, שנכנס לרזומה שלו שהוא עשה חקיקה ובעצם מה שהוא עשה – פשוט הכפיל את הסכומים ואת הענישה. וכמובן שמי שמתנגד: מה אתה מתנגד שיענישו על הדבר הזה? שיחמירו את הענישה? והכנסת והקואליציה עומדת דום ומעבירים ביד קלה את כל החוקים האלה, חוק אחר חוק אחר חוק.

רק מה? כל התיאוריות של הקרימינולוגיה הן נגד התפיסה הזאת. הוכח בכל המחקרים שהחמרת הענישה לא מביאה לצמצום התופעה. כלומר, אם יש איזשהו פשע או חטא ומחמירים את הענישה לשמונה או תשע שנים, זה לא משפיע בשום דבר. מה שכן משפיע זו ההיתכנות לתפוס את עובר העבירה, ההיתכנות לתפוס אותו, להביאו למשפט ולהענישו. אם ההיתכנות היא נמוכה, אז העבירה מתפשטת יותר, אם ההיתכנות היא גבוהה, מצמצמים את התופעה. אבל ללכת לעשות מלאכה קלה, כאילו עשו משהו ולהחמיר את הענישה, זה לא מביא לשום תוצאה.

הדבר השני, כל התפיסה של שטח חקלאי – נכנס אדם, נכנסה חיה – זה מזכיר את מאבקה ההרואי של הציונות בעזה השחורה הפלסטינית. עשו ממנה – אתם קוראים את הספרים ורואים שהעזה השחורה הביאה לחורבן של החקלאות, של העצים, של החורשות. ומסתבר שזה הפוך. אני מכיר פרופסור אחד שעשה מחקרים, והוא לא קוטל קנים, שדווקא העזה השחורה עושה טוב לעצים. היא אכלה את העצים מלמטה ונתנה להם לצמוח למעלה. רק מה? מי שקורא את סיפורי הסבתא של הציונות אומר שהעזה השחורה עשתה שמות. התפיסה הקולוניאליסטית תמיד מפחדת מהילידים, שייכנסו לשטחים החקלאיים שנכבשו ועובדו. זו התפיסה שביסודו של החוק. ולכן, היות שמדובר בהתיישבות, בקולוניאליזם, בתפיסה קולוניאליסטית שאין מדינה עדיין, אין אזרחות, עדיין המפעל הקולוניאליסטי מתמשך, אז באים עם חקיקה כזאת.

ועד כמה הזוי החוק הזה, ובזה אני אסיים, שמענישים אדם – אם אדם, הכלב שלו בורח והוא לא כלא את הכלב, הוא לא עשה על-פי החוק הזה את מה שמתחייב למנוע את כניסתו, כלומר, הוא לא קשר את הכלב שלו או לא עשה מספיק, אז אפשר להעניש אותו בשלושה חודשי מאסר, כי

הוא לא נקט אמצעים כדי למנוע את כניסת הכלב. ולפעמים אדם הולך במקום ועושה קיצור דרך בשטחים חקלאיים. הבית שלי, כבוד היושב-ראש, הוא לא מגודר, ותמיד אנשים עוברים בכרם הזיתים שלי. אז מה, צריך להטיל עליהם שישה חודשי מאסר? מה, אני אתחיל להתלונן על כל מי שעובר בכרם הזיתים שלי? איזה מין חוק מטורף זה? איזה ראש? איך הכנסת יכולה, איך חברי הכנסת יכולים להצביע בעד חוק מטורף ובזוי כזה? תודה רבה.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה רבה, חבר הכנסת זחאלקה. אני שואל לשם הפרוטוקול: חברת הכנסת חנין זועבי – לא מדברת, חבר הכנסת באסל גטאס – לא מדבר.

אם כן, אנחנו עוברים עכשיו להצבעה על הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 117), בקריאה שנייה, לפי נוסח הוועדה, נא להצביע.

הצבעה מס' 26

בעד סעיף 1 – 22

נגד – 12

נמנעים – אין

סעיף 1 נתקבל.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אם כן, 22 בעד, 12 נגד. החוק עבר בקריאה שנייה. הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 117) עברה בקריאה שנייה ואנחנו עוברים מייד להצבעה על חוק העונשין (תיקון מס' 117) בקריאה שלישית, כנוסח הוועדה. נא להצביע.

הצבעה מס' 27

בעד החוק – 24

נגד – 12

נמנעים – אין

חוק העונשין (תיקון מס' 117), התשע"ד–2014, נתקבל.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

24 בעד, 12 נגד. אני קובע כי חוק העונשין (תיקון מס' 117), התשע"ד–2014, עבר בקריאה שנייה ובקריאה שלישית וייכנס לספר החוקים.

חברות וחברי הכנסת, אנחנו עוברים עכשיו להצעת חוק - - -

יוני שטבון (הבית היהודי):

אדוני היושב-ראש, הכפתור של ההצבעה לא עבד. בעד.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אנחנו נוסיף לפרוטוקול את חבר הכנסת יוני שטבון, בעד – בעד, נכון?

יוני שטבון (הבית היהודי):

כן.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

אתה לא מסתבך עוד פעם, אתה אומר. אז בעד, נדגיש שחבר הכנסת שטבון בעד הפעם.

